

Med Hensyn til Ølskatten maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at der i Øl-industrien er beskæftiget over 5,000 Arbejdere. Men det er ikke for Industriens Arbejdere alene, jeg her tager Ordet, men ogsaa fordi det forekommer mig i høj Grad urimeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at fordoble den i Forvejen høje Beskatning, som vi herhjemme har paa en saa almindelig Forbrugsartikel, som Øl er. Skatten er hos os højere end i noget andet Land. Jeg kan forstaa, som jeg før sagde, at man skal have Penge ind, men man behøver, som jeg har paavist, ikke at gaa til en saadan Beskatning for at faa de Penge, man skal bruge. Naar først alle andre Kilder var stoppede, kunde man, ja, saa maatte man gaa med til en Skat, som man ellers ikke syntes om. Men naar man her forøger Skatten paa skattepligtigt Øl, som nu er 9½ Kr., med 8½ Kr., altsaa til 18 Kr., og endvidere indfører ny Skat paa de skattefrie lagrede Ølsorter, saa er det — det ærede Medlem fra Æbeltoft brugte et Udtryk, som jeg godt kan acceptere — meget glubsk.

Jeg maa maaske her gøre et Par Bemærkninger til nogle af den ærede Finansministers Udtalelser ved Fremsættelsen af disse Lovforslag. Den ærede Minister sagde, at der havde gjort sig en opskruet Stemning gældende overfor de her forelagte Lovforslag. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af dette Udtryk, for saa vidt det gælder den Demonstration af Tobaksarbejdere, der fandt Sted her forleden Dag, eller den Henstilling, der er kommet fra Bryggeriarbejdere. Naar Love af denne Beskaffenhed lægges frem paa Rigsdagens Bord, opstaar der ganske naturligt hos de Mennesker, der har deres Erhverv indenfor de paagældende Fag, ikke alene selve Arbejderne, men ogsaa dem, der staar for Ledelsen af Virksomhederne, og de handlende, som er knyttede til Branchen, Bekymring for, hvorledes det skal gaa med deres Erhverv, og at de giver denne Bekymring Udtryk paa denne eller hin Maade, er ogsaa forstaaeligt. At nogle overdriver det formentlige Tab, de vil faa, er en anden Sag. Jeg ved godt, at det er sket herhjemme, at Folk har skreget op, og at det har vist sig, at deres Klager var ubegrundede, idet de har haft samme eller større Indtægt ved Salget. Men dette gælder ikke Arbejderne.

Den højtærede Finansminister gjorde dernæst nogle Bemærkninger angaaende Ølpriserne, som jeg vil opholde mig lidt

ved. Det forekommer mig, at man ikke kan drage en Sammenligning mellem Priserne tidligere og nu uden ogsaa at tage Forholdenes Forskellighed i Betragtning. I 1912—13 blev der for en Flaske bajersk Øl ved Salget fra Bryggerierne givet 9²/₃ Øre, tror jeg. Den ærede Minister sagde, at Prisen fra Bryggerierne nu er 18 Øre, men det er den ikke, den er 14²/₃ Øre. (Afbyrdelse af *Finansministeren*) — jo, den ærede Finansminister kan være vis paa, at dette er rigtigt —, og længere fremme i sin Tale siger ogsaa den ærede Minister følgende: „Ogsaa her er der en overordentlig Forøgelse i Prisen, idet man i 1912 kun havde en Pris af 10 Øre pr. Halvflaske, som nu er steget til 14 Øre ved Udlevering fra Bryggerierne“. Naar den højtærede Finansminister forinden nævner en Pris af 18 Øre, maa det være Detailprisen, han har tænkt paa. Men det forekommer mig, som bemærket, at man ikke kan sammenligne Prisen i 1912 med Prisen nu, medmindre man ogsaa tager Stigningen i Raastofpriserne og i Driftsudgifter — og den er betydelig — med i Betragtning. Det vilde ogsaa have været uklogt at forhøje Ølprisen, hvis der ikke samtidig var sket en Forhøjelse af Raastofpriserne og Driftsomkostningerne. Forholdet er her noget lignende som med de Priser, som Dagbladene nu tager for Abonnement og Annoncer — jeg nævner dette, for det drejer sig her om en Branche, som den ærede Finansminister har megen Indsigt i og Forstaaelse af —, idet der er sket en betydelig Forykkelse af Priserne paa Papir og af Dagbladenes Driftsudgifter i det hele. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde der ikke have været Plan i — og det havde heller ikke kunnet lade sig gøre for Dagbladene — at sætte Abonnements- og Annoncepriserne saa betydeligt i Vejret. Papirpriserne er under Krigen steget fra 20 Øre til 48 og 51 Øre, og Driftsudgifterne er steget i tilsvarende Grad. Som Følge heraf har det været nødvendigt for Dagbladene at forhøje deres Priser, og hvad der har været nødvendigt for Pressen, har naturligvis ogsaa været nødvendigt for andre Virksomheder, hvad enten det drejer sig om Bryggerivirksomhed, Tobaksfabrikation eller andre Virksomheder. Jeg mener derfor, at den omtalte Sammenstilling af Priserne ikke er fuldt ud korrekt.

Jeg vil altsaa haabe, at vi kan slippe for Ølskatten og Tobaksskatten. Men skulde det under Forhandlingerne om denne Sag vise sig, at alle andre Veje er